

b) att Riksdagen, vid anmälan af detta beslut, måtte i underdånighet hemställa, det Kongl. Maj:t täcktes meddela Professoren Stenberg tillstånd att äfven under den tid, då bränvinstillverkning eljest icke är tillåten, företaga försök med bränvinsberedning af lafvar, på de vilkor och under de kontroller, som kunna finnas vara af nöden.

Stockholm den 7 April 1868.

På Utskottets vägnar:

Arv. Fr:son Posse.

N:o 66.

Ank. till Riksd. Kansli d. 7 April 1868, kl. 5 e. m.

Utlåtande, i anledning af väckt motion angående åtgärders vidtagande för att afhända Svenska Staten ön St. Barthelemy.

(I. A.)

Uti en inom Riksdagens Andra Kammare väckt och till Stats-Utskottet remitterad motion (N:o 143) har Herr *Jan Andersson* föreslagit, att Riksdagen måtte uti underdånig skrifvelse anhålla, det Kongl. Maj:t täcktes lata höra befolkningen på ön St. Barthelemy, huruvida denna befolkning antingen vore villig att sjelf öfvertaga styrelsen och förvaltningen af nämnda ö, eller om den dertill önskade bistånd af annan främmande, företrädesvis Europeisk magt, som i sådant fall borde uppgifvas, samt att, sedan sådant skett, Kongl. Maj:t måtte, på ett för Svenska Staten värdigt och förmånligt sätt, afhända densamma omförmälda koloni. Såsom skäl härför har af motionären hufvudsakligen blifvit anfördt, hurusom äfven vid innevarande års riksdag ett förslagsanslag af 25,000 R:dr blifvit af Kongl.

Maj:t äskadt såsom bidrag till bestridande af koloniens förvaltningskostnader, men att denna utgift, hvilken under de sednare åren betydligt tilltagit och måhända allt framgent komme att ökas, icke för Svenska Statsverket medförde någon fördel. Visserligen hade, då fråga förut förevarit angående koloniens skiljande från Svenska Kronan, det blifvit emot ett sådant förslag anfördt, att det ej vore Svenska Staten värdigt att lemna befolkningen på ön utan skydd. Våra granuländer, Ryssland och Danmark, hade likväl nyligen afhändt sig besittningar, hvilka de ansett antingen icke kunna lemna erforderligt bidrag till statsverket, eller eljest olämpliga att bibehållas, och Danmark hade dervid på det sätt tillvägagått, att befolkningen i besittningarne först tillfrågats, huruvida den ville skiljas från Danska staten, hvarefter och sedan yttranden från befolkningen inkommit, beslut fattats, ledande dertill, att dessa besittningar sedermera blifvit försålda.

Af hvad vid frågans behandling föregående riksdagar förekommit, anser Utskottet sig böra i minnet återkalla, hurusom Sverige kom i besittning af nämnda koloni under sednare hälften af förra århundradet, då, genom den 1 Juli 1784 med Franska regeringen afslutad konvention, ön afträddes till Svenska Kronan, i utbyte mot den nederlagsrätt i Göteborg, som då ensamt för Franska varor beviljades, men sedermera, enligt Kongl. Förordningen den 10 Maj 1794, utsträcktes äfven till andra länders produkter. Redan år 1785 förklarades denna ö för en allmän frihamn och utgjorde i sådan egenskap de påföljande åren en af Westindiens betydligare handelsplatser. Ehuru, till följd af omvexlande förhållanden, Svenska statskassan äfven under framfarna tider måst vidkännas årliga utgifter för kolonien, hvars välstånd och förkofran rubbades dels genom fiendtliga infall och dels genom invärtes skakningar, har dock sedermera denna koloni, efter det lugnet derstädes blifvit återställt och den under några år åtnjutit en fredad handel, af sina inkomster kunnat till Svenska statskassan lemna ett icke obetydligt öfverskott. Under åren 1812 till och med 1816 hade nemligen af koloniens inkomster blifvit till Sverige öfversänt ett sammanlagdt belopp af icke mindre än 486,675 R:dr, som sedermera anordnats till föremål hufvudsakligen afseende rikets omedelbara gagn. Under den påföljande tiden elleg från och med 1817 till och med 1830 öfverstege de vid kolonien influtna och till moderlandet äfvenledes öfversända medlen med 291,994 R:dr 3 sk. 6 rst hvad sedermera för bestridande af koloniens utgifter under åren 1831—1843 måst från Svenska Statsverket remitteras. Under sistnämnda 13 år och den derefter förflutna tiden hafva åter koloniens inkomster, i stället för att lemna något öfverskott, vida understigit förvaltningskostnaderna.

Då af den förflutna tidens erfarenhet kunde slutas, att för moderlandets handel och industri, under vanliga förhållanden, icke vore att påräkna särdeles gagn af denna aflägsna besittning, hvadan bibehållandet deraf ej heller syntes innebära någon fördel för moderlandet, föreslog Kongl. Maj:t Rikets Ständer vid 1844—1845 årens riksdag, att, i öfverensstämmelse med deras redan den 8 Juli 1818 fattade beslut, uppdraga åt Kongl. Maj:t att, då tillfälle dertill kunde sig yppa, till någon främmande magt afträda nämnda koloni på de förmånligaste vilkor, som för Svenska Statsverket stode att erhålla; och denna nådiga framställning blef enligt Rikets Ständers underdåniga skrifvelse den 19 Maj 1845 bifallen.

Som emellertid en längre tid sedermera förflutit utan att det sålunda lemnade medgifvandet medfört den dermed afsedda påföljd, och ökad erfarenhet derunder vunnits, att bibehållandet af nämnda koloni för moderlandets handel och industri icke medför någon afsevärd fördel, men deremot alltjemt tillskyndar Svenska Statsverket betydliga utgifter, hvilka af koloniens inkomster sannolikt icke komma att i framtiden ens i någon mån betäckas, hemställer Utskottet, att, i hufvudsaklig öfverensstämmelse med hvad motionären föreslagit,

Riksdagen ville uti underdånig skrifvelse anhålla, att Kongl. Maj:t, efter det befolkningen å nämnda ö blifvit hörd och samtyckt till möjligen ifrågakommande förslag att förenas med någon annan magt, täcktes ånyo taga under nådigt öfvervägande, huruvida icke omförmälda besittning må kunna Svenska Staten afhändas på något för densamma värdigt, om ock icke så förmånligt sätt, som vid aflåtandet af den nådiga framställningen i ämnet förut kan hafva varit att förvänta.

Stockholm den 7 April 1868.

På Utskottets vägnar:

Arv. Fr:son Posse.
